

DRIE DOOIE DIENDERS

Blijspel in drie bedrijven

door

MAXIMILIAN VITUS

Nederlandse bewerking

E. Jac. Westra

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DRIE DOOIE DIENDERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MAXIMILIAN VITUS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

KEES } *tweelingbroers. 45 jaar.*
CHRIS }

JOHAN - *hun broer, 35 jaar.*

GRIET - *huishoudster, 65 jaar.*

KOEMAN - *veehandelaar, 40 jaar.*

HANNA - *nieuwe hulp. 25 jaar.*

JUFFROUW BOS - *een weduwe, 40 jaar.*

Het stuk speelt op een eenzaam gelegen boerderij, heel wat jaren geleden. liet eerste bedrijf een dag na het tweede, het derde bedrijf, drie weken later.

TONEEL:

Eenvoudige kamer. Links een kookkachel, aan weerskanten daarvan een deur. De linker gaat naar de kamer van Kees, de rechter naar die van Johan. Midden-achter is een venster, waarvoor een bank. Links van het venster een keukentafel, rechts een deur naar de gang. Tussen deze deur en het venster een kastje, waarboven een kammebakje en een spiegel. Aan de rechterwand vooraan een deur naar de kamer van Chris, daarnaast een naar die van Griet. Op 't laatste plan een trap of deur, die ook naar een kamer voert.

Midden op het toneel een eenvoudige tafel met een bank en een paar stoelen. Boven de tafel een petroleumlamp.

In het eerste en het tweede bedrijf ziet de kamer er onordelijk uit. In 't derde bedrijf moet het een goed verzorgd, prettig aandoend vertrek zijn.

EERSTE BEDRIJF

EERSTE TONEEL

JOHAN, KEES

JOHAN: *(ziet er onverzorgd uit, ongekamde haren, ongeschoren. Met een dweil vergt hij over vloer en tafel. Dan gaat hij naar de kachel en roert in een pan)* Asjeblijft! *(snuffelt boven de pan)* Aangebrand! - Nooit geweten dat gort kon aanbranden. *(zet de pan op de kachel, waarbij hij zijn vingers brandt)* Verroest, wat is dat ding heet. Is ook geen mannenwerk. *(giet mopperend water in de kan, neemt dan de dweil en wist de tafel verder af)*

KEES: *(flink in de baard, ongekamde haren, komt op door gangdeur)*
Waar is de andere?

JOHAN: Welke andere?

KEES: Als ik zeg „de andere" dan bedoel ik de *andere*. Dat weet je toch?

JOHAN: Hij maakt zijn kamer schoon.

KEES: Mooi is dat. 't Wordt tijd dat Griet weer over de vloer komt.

JOHAN: Maakt niet zo veel verschil! Die is ook zo vlot niet meer.

KEES: Maar koken kan ze toch? De rest knappen wij wel op.

JOHAN: Zijn de bedden opgemaakt?

KEES: Da's voor mekaar. Maar je moet niet in de tuin komen.

JOHAN: Wat is daar mee?

KEES: Een van die kussens van Chris is achter een spijker blijven haken. De rest snap je. 't Lijkt in de tuin of 't flink gesneeuwd heeft.

JOHAN: Zal ie mee in zijn 'schik zijn!

KEES: Had hem zelf ook kunnen gebeuren. — Hoe lang moet Griet nog liggen?

JOHAN: 'n Paar dagen.

KEES: Wat is er eigenlijk met haar aan de hand?

JOHAN: Niks aan de hand. Aan de 'knie! Wespesteek. Ze moet warme omslagen hebben.

KEES: Om de knie?

JOHAN: Om de knie, ja. Wat dacht jij dan?

KEES: Wat eten we?

JOHAN: Melk met gort — was 't gemakkelijkst.

KEES: Hm. Blijft dat melk en gort, zo lang Griet plat ligt?

JOHAN: Dat zit d'r in! — Ik vraag me af wat er van ons wordt als Griet er tussen uit piept.

KEES: Dan doen we 't zonder Griet. Doen we nou toch ook!

JOHAN: Vraag niet *hoe*. — Toen de ouwelui nog leefden ging het hier toch anders, wat? — Chris moest maar zien dat ic een vrouw kreeg.

KEES: Chris? Schei uit, die trouwt niet. Wil geen gedonder met vrouwen hebben.

JOHAN: Jij dan? (*gaat naar de kachel*)

KEES: Voor mij moet eerst nog een vrouw gebakken worden.

JOHAN: Zo — die kamilletee is klaar.

KEES: Wat moet je daarmee?

JOHAN; Voor Griet d'r omslagen. Breng ze es effen.

KEES: Doe dat zelf.

JOHAN: Ik niet. Da's jouw werk.

KEES: Ik? (*wijst naar Griet's deur*) In háár kamer? Kom nou!

JOHAN: Ze kan zo toch niet blijven liggen?

KEES: Doe 't zelf dan.

JOHAN; Ik zorg voor de pot. (*geeft hem een pan met thee*) Vooruit nou, schijtlaars. En help haar oo effen. Zelf krijgt ze 't niet klaar.

KEES: (*doodsbang*) Wat zei je? Was ze in — in de *knie* gestoken, zei je?

JOHAN: Ga d'r maar heen, dan merk je 't wel.

KEES: Hoe kwam die wesp bij haar knie? (*treuzelt no even*) — Zeg Johan, kan jij dat niet effen opknappen?

JOHAN: Schiet toch op eer 't koud wordt.

KEES: Die knie?

JOHAN: De thee, suffer.

KEES: Helpt het niet evengoed als ze 't inneemt?

JOHAN: Schei uit. Doe maar zo als die pil gezegd heeft.— Je knijpt hem toch niet voor die ouwe Griet?

KEES: Met vrouwen moet je oppassen — doet er niet toe hoe oud ze zijn. (*gaat naar Griet's kamer, in zich zelf mompelend*) Nou — als 't niet anders kan! Heer — leidt me niet in verzoeking! (*rechts af*)

JOHAN: (*ziet hem na*) Jawel — door de week praats genoeg, maar nou... (*neemt emmer en dweil en zet die buiten de deur. Komt dadelijk terug*) Ziezo — die rommel is foetsie. (*gaat naar de kachel*)

TWEEDE TONEEL

JOHAN, CHRIS, later KEES

CHRIS: (*midden op. Hij lijkt veel op Kees, maar is humeuriger*) Kunnen we eten?

JOHAN: Nog niet.

CHRIS: Waar hangt Griet uit?
JOHAN: Wat dacht je?
CHRIS: Wat zei de pil?
JOHAN: Ze moet een paar dagen in bed blijven.
CHRIS: Waar is de andere?
JOHAN: Over wie heb je 't?
CHRIS: Over Kees, die rotvent.
JOHAN: Wat is er aan de hand?
CHRIS: Ga maar es kijken. De helft van mijn bed ligt in de tuin.
JOHAN: Dat heeft ie gezegd, ja. 't Was 'n ongeluk zei d'ie.
CHRIS: 'n Ongeluk? Hij is zelf een ongeluk.
JOHAN: Hei, jô! Je praat over je tweelingbroer.
CHRIS: Mooie tweelingbroer. Hij denkt dat ie alles mag doen omdat ie mijn tweelingbroer is. — Is Koeman er al geweest?
JOHAN: Nog niet.
CHRIS: Natuurlijk niet. Ook weer zo'n rotvent waar je niet op aan kunt. Allemensen — wat zijn me dat toch voor kerels.
KEES: *(komt uit Griet's kamer)* Dat hebben we gehad.
JOHAN: *(lacht)* Ah — lééf je nog?
CHRIS: Zeg es, wat heb jij daar in mijn kamer uitgehaald. 't Is me een rotzooi — allemaal veren.
KEES: Die heb ik er niet uitgehaald! Kwam een scheurtje in dat kussen van je en toen vlogen er 'n paar veren uit.
CHRIS: Jawel! Dat noemt ie een paar. Man — mijn kussen is half leeg.
KEES: Heb je mazzel gehad. Is ie toch ook nog half vol?
CHRIS: Hoe moet ik slapen vannacht?
KEES: Vul hem maar bij met stro.
CHRIS: Jij hebt 't goed met me voor. Bedankt voor de tip. —Wat eten we vanavond?
KEES: Vanavond is 't es wat anders.
CHRIS: Zal tijd worden ook. Al dagen achter mekaar melk met gort. Daar krijg je wat van. — Wat wordt het dan?
KEES: Voor de variatie gort met melk.
CHRIS: Jongejong — wat een grappenmaker ben jij toch!
KEES: 'k Ben ook jouw tweelingbroer!
CHRIS: Was er niks beters te bikken, Johan?
JOHAN: Ik maak wat 't makkelijkst is.
KEES: Wat verwacht je anders. Zal ik jou es wat zeggen, Chris?
CHRIS: Doe het es.
KEES: Wij missen een vrouw, jonge. Zegt Johan ook.
CHRIS: Een vrouw? Vent, schei uit. Wou jij een vrouw in huis halen, alleen om voor ons te koken? Dat meen je toch niet?

KEES: *Jij* krijgt wat van melk met gort. Zeg je toch?

CHRIS: We hebben Griet. Da's genoeg. Dat is al vilden jaar goed gegaan. Griet kan met een paar dagen welweer op de been zijn.

JOHAN: En dan? Hoe lang kan die 't nog uitzingen? Die kan 't geen jaren meer volhouden. En wat doen we dan, als zij er niet meer is?

CHRIS: Dan doen we 't zonder Griet.

KEES: En dan krijg jij verder je leven lang melk met gort.

JOHAN: Als je mij vraagt dan is 't de beste oplossing dat één van jullie trouwt. Dat meen ik.

CHRIS: Ik heb dat vrouwenvolk afgezworen. Aan mijn lijf geen polonaise.

KEES: Dat ik ze afgezworen heb zal ik niet zeggen, maar trouwen — nee, daar begin ik ook niet aan. (*tegen Johan*) Daarom kun jij je gang wel gaan.

JOHAN: Ik ben de jongste. Ik kan toch niet *de* eerste zijn die trouwt?

CHRIS: Schei uit! Al dat geklets is flauwe kul. Tot vandaag de dag hebben we met zijn drieën hier in vrede geleefd. Hoe zou dat worden als een vrouw het hier te zegge!' kreeg?

KEES: En dan al die kleine wurmen.

CHRIS: Juist!

KEES: Natuurlijk!

CHRIS: Dat gekrijs van die jongen bij dag en bi nacht.

JOHAN: Dat gaf nog wat afwisseling.

CHRIS: 'k Heb een hekel aan kleine kinderen. Als hier van dat grut over de vloer kwam, trok ik er tussen uit.

JOHAN: Je bent toch zelf ook klein geweest.

KEES: Toen had ie een hekel aan zich zelf — en aan mij!

JOHAN: Stel, dat je wel getrouwd was en dat je kinderen gekregen had, dan zou je er wel anders over denken.

CHRIS: Kop houden, jij! Ben jij vergeten wat we afgesproken hebben toen we de plaats overnamen? Toen vader stierf hebben we gezegd dat wij drieën het bedrijf samen zouden leiden. En geen van drieën zou hier "de Boer" zijn. We waren allemaal gelijk. Dat kan alleen zolang we niet trouwen. Zo gauw er een van ons wel trouwt, is die de Boer. — En wat hebben we dan? Een boer, een boerin en twee knechten. Of twee van ons zouden moeten verdwijnen — van de plaats weg.

JOHAN: (*verlegen*) Nou ja — ik dacht alleen maar. Men is toch ook een mens.

KEES: Gaat wel weer over, Johan. Hebben wij ook wel gehad. Denk altijd maar aan het woord uit de Bijbel: „En toen gingen hem de ogen

open." Dan heb je meteen de buik vol van trouwerij. — Wijven is kijken!

CHRIS: Smaken verschillen nou eenmaal. Wat de één niet lust, daar vreet een ander zich in te barsten.

JOHAN: Maar ik wil helemaal niet trouwen.

CHRIS: Nou, wat kletsen we dan? Wij immers ook niet.

JOHAN: Ja, ik dacht alleen maar dat we 't er over eens zouden worden dat één van ons een vrouw zocht. We zouden evengoed bij mekaar kunnen blijven en dan hadden we een vrouw die hier een oogje in 't zeil kon houden op de plaats. — Hoe lang houdt Griet het nog vol. En wat doen we dan, als zij er niet meer is?

CHRIS: Dat zien we dan wel.

KEES: Komt voor mekaar.

CHRIS: Juist.

KEES: Natuurlijk!

JOHAN: Akkoord. *(Chris en Kees steken een pijp op en gaan zitten. Johan is bij de kachel bezig. Stilte)*

KEES: *(begint te lachen)*

CHRIS: Wat heb je?

KEES: Ik denk aan jou als bruidegom.

CHRIS: Zwam daar nou niet langer over.

KEES: Met de beste wil van de wereld kan ik me jou niet voorstellen in zo'n aepak. *(lacht)*

CHRIS: Hoeft ook niet. Mijn leven lang heb ik niet aan trouwen gedacht.

KEES: Kom nou! Je kunt me nog meer vertellen. Twintig jaar geleden hè, weet je nog? Toen hadden we zo'n fijn hippie hier op de plaats. Leentje. Nou — weet je nog? Daar zat jij achteraan. *(Chris schuifelt heen en weer)* Ontken het es! Als dat kind in de buurt was liep jij met je ogen te draaien — ik werd er misselijk van!

CHRIS: Had ik van jou afgekeken.

KEES: Nee vadertje — dat had je niet. Ik had er geen belang bij. Bij die hele meid niet.

CHRIS: Ze had ook geen belang bij jou.

JOHAN: *(lacht)* Verdorie — ik heb nooit geweten dat jullie zulke schuinsmarcheerders waren. Zo kom ik es achter jullie ware aardt

DERDE TONEEL

VORIGEN, KOEMAN

KOEMAN: *(midden op)* Goeien avond.

JOHAN: Goeien avond, Koeman.

CHRIS: Jij bent ook een kerel van je woord.

KOEMAN: O! Welkom vreemdeling! Man — wees blij dat ik er ben.

CHRIS: Dacht je dat? Ik kan ook bij een ander wel terecht.

KOEMAN: Moet je doen. Ben ik van die rotreizen naar de rimboe af.
En zeg het es, wat moet ik van je kopen?

CHRIS: Weet je toch? Drie ossen en drie vaarzen.

KOEMAN: O, dat zoodje. Nou nou! 'k Heb ze gezien. En wat wil je daar nou nog voor hebben?

CHRIS: Achthonderd vijftig. Ze zijn het Waard.

KOEMAN: (*lacht*) Ha — da's een reuzenmop) Achthonderdvijftig zegt ie! Als je ze nog een week voert geef ik je zes vijftwintig. Maar dan ook flink voeren!

CHRIS: Niet de volgende week, maar vandaag. Vandaag kopen, morgen halen. Achthonderd vijftig gulden.

KOEMAN: 'k Zal je een best bod doen — zes vijfenzeventig. (*neemt zijn portefeuille*) Hier, boter bij de vis.

CHRIS: 'k Ben gek! — Achthonderd.

KOEMAN: Zeven vijftwintig.

CHRIS: Nee. Zeven vijfenzeventig.

KOEMAN: Zeven vijftwintig — daar blijf ik bij.

CHRIS: Kom op met zeventhonderdvijftig. Kunnen we mooi door drie delen.

KOEMAN: Zevenvijftwintig, ja of nee? (*stilte*) Na — vooruit dan, ouwe bloedzuiger. Zeventhonderd vijftig contant op tafel. Maar dan een cognacje op de koop toe. (*telt het geld op de tafel uit*)

KEES: Gaat door van dat cognacje. Nemen we d'r allemaal eentje.

JOHAN: (*haalt fles en glazen*)

KOEMAN: Doe dat, 't kan al wel weer uit voor jullie. Mensen nog an toe — wat zijn jullie toch een tuig!

CHRIS: Ja — je kunt niet anders...

KEES:als je met tuig te doen hebt.

KOEMAN: (*wijst naar Chris*) En die optimist gelooft ook nog dat ie een andere veehandelaar kan krijgen. — Nou, waar blijf je met je cognac?

JOHAN: (*met fles en glazen*) Hou je gemak man, ik ben er al. (*schenkt in*) Vertel ons nou maar es wat.

KOEMAN: Vertellen? Er valt niet veel te vertellen. Niet veel moois tenminste. 't Gaat als maar beroerder in de wereld. Je mag van geluk spreken dat jullie hier zo in de rimboe wonen. Hier zie je niks en hier hoor je niks van alle ellende die er in de wereld is. Dat is een groot voordeel.

CHRIS: (*heeft het geld in zijn portefeuille geborgen*) Dat klopt.

KOEMAN: Maar het heeft ook weer zijn nadelen.

KEES: Waarom?

KOEMAN: Die vraagt waarom! Man — 't is hier toch hardstikke vervelend. 'k Zou 't hier nog geen week volhouden.

JOHAN: Wij wel, dat zie je.

CHRIS: Juist!

KEES: Natuurlijk!

KOEMAN: Tjonge — nou, niks voor mij. Geef mij af en toe maar es een lolletje.

CHRIS: Hebben wij niet nodig.

KEES: Kunnen wij best zonder.

KOEMAN: Wat zijn jullie toch voor kerels? 'n Stel dooie dienders! (*de broers kijken hem verwonderd aan*) Ja zeker, dooie dienders zijn jullie. Dat geloof je toch zelf niet, dat je nooit es een lolletje nodig bent? Kerels in de beste jaren van hun leven. Hebben jullie er dan helemaal geen begrip van wat een vrouw in het leven van een man kan betekenen? Weet je niet dat het leven zonder vrouw is als soep zonder zout?

KEES: 'k Heb liever geen zout in de soep dan te veel.

KOEMAN: Eén van jullie kon dat toch wel eens riskeren? Niet dan? 'n Jong wijf geeft tijdverdrijf. — Ik weet er wel eentje voor jullie. 'n Knappe griet — nou! En plenty money! — Nou moet je es goed je oren open zetten: een weduwvrouw met een halve ton kapitaal! Moet je niet uitvlakken! 't Is een zekere juffrouw Bos. Woonde vroeger in Achterholt. Nu heeft ze een fijn huisje hier op t dorp. De boerderij heeft ze verkocht, toen haar man stierf. Waren geen kinderen. Nu zit ze daar in dat piekfijne huisje. Alleen! En nou wil ze wel graag weer trouwen, Wel, wat zeg je dáárvan? Wie van jullie kan de moed opbrengen?

CHRIS: Ik niet.

KEES: En ik niet.

JOHAN: Reken ook maar niet op mij.

KOEMAN: Verrek! Op zo'n boerderij als die van jullie hoort een vrouw.

CHRIS: Die is hier.

KOEMAN: Die ouwe huishoudster bedoel je? Die is met een dag buiten spel. En dan zit je er zonder. — Praat es met die juffrouw Bos. Kun je immers altijd doen. Ik breng haar bij gelegenheid wel es mee. Als je die eenmaal gezien hebt zijn jullie gelijk van de kaart. Alle drie.

JOHAN: Dat geloof je zelf niet.

KOEMAN: Ik wel. En jij ook, zo gauw je dat wijfie ziet.

CHRIS: Laat jij die juffrouw Bos maar juffrouw Bos. Daar willen wij geen gedonder mee hebben.

KOEMAN: Waarom niet?

CHRIS: Ze zit te dik in de slappe was.

KOEMAN: Zo — zit dáár de kneep. Dan weet ik wel een andere voor jullie. *Die* heeft geen rooie duit op haar geweten.

KEES: Dan is dat helemaal niks voor ons.

KOEMAN: Maar wie wil je dan?

CHRIS: We willen niks.

KEES: Nee, beslist niet.

KOEMAN: Zal ik es vertellen wat jullie zi'n? Een stel volslagen blindgangers. Weet je 't nou? Maar denk er es aan wat ikje zeg: jullie ogen zullen nog wel open gaan. In de Bijbel staat ook al....

KEES: (*valt vlug in*) En toen gingen hem de ogen open!

KOEMAN: O, dat wist je dus?

CHRIS; Zeg Koeman, weet je wat ik denk?

KOEMAN: 't Zal wel wat bizonders zijn.

CHRIS: Ik denk dat we 't al te pakken hebben. Als je verliefd bent ben je toch blind? *Niet?* (*Johan en Kees lachen*)

KOEMAN: Zulke slome duikelaars als jullie heb ik van mijn leven nog niet meegemaakt. Geen wonder dat jullie in 't dorp de eeuwige jonggezellen worden genoemd.

KEES: (*tot Johan*) Zeg, zijn wij dan nog jonggezellen?

JOHAN: Ik wel.

KEES: Nou dan ik ook.

CHRIS: (*zwijgt*)

KOEMAN: (*gebaar naar Chris*) Hij zwijgt in alle talen.

CHRIS: Stil laten kletsen in 't dorp. Wij gaan onze eigen gang.

KOEMAN: Luister non es naar me, mannen. Hier op deze plaats hoort een vrouw.

KEES: Een vrouw vreet meer op als een koe en je krijgt er geen melk van.

CHRIS: 'k Heb het je toch al gezegd, we zijn geen vrouw nodig. We hebben Griet.

KOEMAN: *Griet!* Man schei uit. Die kan er zo maar tussen uit piepen.

VIERDE TONEEL

VORIGEN, GRIET

GRIET: (*hompelt de kamer binnen. Ze is oud en knorrig; draagt een nachtpon, geen kousen*) Zo — ik zou er tussen uit knijpen. Die lol zul ij aan mij niet beleven. Wat doe je hier — jij komt alleen maar om mijn jongens op stang te jagen.

JOHAN: Rustig aan Griet. Je zou in bed blijven van de dokter.
GRIET Die pil kan me nog meer vertellen. Dacht je dat ik het in bed kan uithouden als die klier zo'n bek op zet? Laat die rotvent ophoepelen.
KOEMAN: Ik een bek opzetten? Mens, hoe verzin je 't? Als iemand hier een bek opzet ben jij het zelf. Ouwe vogelverschrikker.
GRIET: *(kijft door)* Ik zal jou es precies zeggen waar 't op staat. Zo lang ik hier op de plaats ben is er geen ander vrouwmens nodig. Begrijp je dat? Zolang ik leef niet. Laat je dat gezegd zijn. En ik hou het nog wel een tijd uit.
KOEMAN: Dat geloof ik nou waarachtig ook wel. Die ouwe heksen gaan niet zo gauw kapot.
GRIET: Hou jij je aan je ossen en je varkens, maar bemoei je niet met vrouwen.
KOEMAN: Mens — ik laat de vrouwen ook met rust.
GRIET: Da's je geraden ook! En laat de mannen dan ook met rust. *(grijpt naar haar been)* Verhip, wat doet die poot pijn.
JOHAN: Doe dan wat de dokter gezegd heeft. Ga weer in bed.
GRIET: Jij hebt goed praten! Maar *dit* wil ik jullie zeg gen: luister niet naar die vuilspuiter. Die doet net als de slang in 't paradijs. Die was ook niet rustig eer Adam zijn tanden in de appel gezet had. En toen was 't gedaan met vrede op aarde.
KOEMAN: Alle mensen, wat een smoelwerk heb jij!
JOHAN: Nou is 't genoeg, Koeman. Griet — allé, naar je bed. *(hij brengt Griet weg)*

VIJFDE TONEEL

CHRIS, KEES, KOEMAN

KOEMAN: Nou nou! Wat een helleveeg! En een mondje.
CHRIS: Ja — daar is ze mee geboren.
KEES: Als er altijd zo eentje om je heen scharrelt raak je de smaak voor trouwen kwijt, geloof dat van mij.
KOEMAN: Die ouwe tang heeft jullie alle drie onder de pantoffel, wat?
CHRIS: Ach — hoe gaat dat. Ze is meer moeder dan huishoudster.
KOEMAN: En hoc wordt het nou — zal die juffrouw Bos maar es aankomen?
CHRIS: Dat is háár zaak.
KEES: Maar blijven is er niet bij. Als ze dat maar snapt.
KOEMAN: Laat ze jullie eerst maar es goed aankijken.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto